

Gebed en offer

Het geloof kan eventueel meteen verdwijnen als men van mening is dat de verering van de Moeder Gods, Maria, niet nodig is. Ik weet, tegenwoordig zijn de duivels en opperste duivels dusdanig in de luchten, dat de aarde donker zou zijn als we ze zouden kunnen zien. Door de zonden van de mensen krijgen ze hun macht. Deze duistere machten bewerken dat men in het gebed vaak verstrooid is. Ben je ondanks alle moeite afgeleid, dan jubel, want door je strijden om aandachtigheid wordt je gebed nog waardevoller.

GOD vraagt: 'Kind, wat wilde je?' Dan kun je Hem zeggen: 'Ach HEER, ik wilde vandaag zo goed bidden. Het is me weer niet gelukt!' GOD kijkt in je hart, ziet je goede wil en zegt: 'Het is goed, Mijn kind! Je hebt nu nog het offer van je inspanning erbij gelegd.' Het is vaak heel anders dan de mens denkt. Doe gewoon het beste en hou van GOD, want het ontbreekt hen aan niets die Hem beminnen. Amen!

Uittreksel preek van 20 mei 2012

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI

**Weest gezegend door de
Drievuldige GOD,**

**de ✚ VADER en de ✚ ZOON
en de ✚ HEILIGE GEEST. Amen!**

Schwert-Bischof
JESU CHRISTI
sb.

Preek
van de *Zwaard-Bischof*

Maria, onze Keizerin Rozen voor Maria

Hoe moet ik de liefde tot de Moeder Gods, Maria, tot uitdrukking brengen? Het is onmogelijk dit onder woorden te brengen. Men kan het alleen voelen. Keizerin Maria – ze is zo geweldig, zo vol majesteit! Het hele licht Gods straalt op haar en van haar straalt het op ons, mensen.

Carrière naar beneden

De HEILAND begon ooit in het jaar nul aan een dramatische carrière naar beneden. Wij, mensen, streven meestal een carrière naar boven na. GOD de ZOON, de HEILAND, die niemand boven zich heeft, verlaagt zich in Zijn onvoorstelbare Majesteit dusdanig dat Hij zich in de donkere schoot van de Maagd Maria begeeft en een karig, arm leven op aarde begint. Aan het eind van Zijn aards leven staat dan ook geen keizers- of koningstroon voor Hem bereid, maar het kruis.

Tot deze zelfverloochening van JEZUS behoort het feit, dat de HEILAND Zijn verlossingswerk van een mens afhankelijk maakte, namelijk van de Maagd Maria. Deze Maagd werd het gegeven, tegen de uitverkiezing om Moeder van GOD te worden ja of neen te zeggen. Zou ze neen gezegd of gearzeld hebben, had het menselijk geslacht niet verlost kunnen worden. Maar doordat ze sprak: 'Zie, ik ben de Maagd des HEREN; mij geschiede naar Uw Woord!', kan nu de hele mensheid de Hemel bereiken. Maar de mens moet zich inspannen zo te leven zoals het GOD bevalt. We moeten voor GOD een vreugde zijn, niet de vreugde van de een of andere prediker. We moeten volgens de leren van de HEILAND leven, zoals het ons de Apostelen, de Evangelisten overgeleverd hebben en zoals het ons GOD welgevallige mensen in woord en voorbeeld leerden.

GOD alleen aanbidden we

De verering van de Moeder Gods mag geen verafgoding zijn. Wij aanbid- den de Moeder Gods niet, wij vereren haar! De hel siddert en is overwon- nen door de majesteit en macht van Maria. Zij is onze Advocate. We zijn toch nooit in staat en ook niet waardig, zo zonder liefde, zoals we zijn, voor de HEILAND, voor GOD te verschijnen. De Moeder Gods leidt ons tot Hem. Dat is haar opdracht en dat wil ze doen. – Ik had fantastische ouders, had een vader, die ook om onze jongensstreken kon lachen. Maar als we eens een wens hadden, ons bijvoorbeeld een fiets wensten, natuurlijk geen nieu- we, dan zijn we naar moeder gegaan: ‘Mama, zou je papa in een goed humeur kunnen brengen, dat we een fiets krijgen?’ Zo gaan we op dezelf- de wijze naar Maria als we een wens hebben: ‘Maria, zou je kunnen probe- ren GOD gunstig te stemmen?’

Alleen voor GOD buig ik mijn knieën

Jaren geleden zei ik eens: ‘Mijn knieën buig ik alleen voor GOD en verder voor niemand!’ Toen ik wat later de rozenkrans bad, kwam plotseling de gedachte bij me op: ‘Wacht eens even, nu kniel ik toch!’ Toen bemerkte ik Maria – ik weet niet hoe ik het moet uitdrukken – in een onvoorstelbare majesteit, die over het hele universum en verder ging. De hel trilde en beef- de bij de kleinste lichtstraal van Maria. Het was geweldig! Het maakte mij nu niets meer uit voor de Moeder Gods te knielen, integendeel. Jullie her- inneren je zeker dat ik destijds, toen ik de Moeder Gods tot Keizerin inhul- digde, de hel beval: ‘In de Naam van de Almachtige, Drievuldige God en als Zwaard-Bisschop van JEZUS CHRISTUS beveel ik alle verdoemde enge- len en zielen van de hel: Maakt een buiging voor Keizerin Maria! Maakt nu een buiging en wees daardoor overwonnen, nu en altijd en in eeuwigheid!’

Praten met GOD

Ik hoor het woord “bidden” niet zo graag. Beter bevalt me “spreken met GOD”! Is het niet geweldig: Tegen de Almachtige, oerkrachtige GOD mo- gen we “Jij” zeggen, mogen we “Vader”, “Papa” zeggen. Want “Abba” betekent juist vertaald niet “vader”, maar “papa”. Als jullie dus samenko- men om te bidden, denk eraan dat het niet zo belangrijk is dat men de ro- zenkrans heeft gebeden, maar dat jullie hem zo goed als mogelijk met het hart beschouwend bidden.

Zo vaak wordt het rozenkransgebed alleen maar afgerateld. Toen ik eens in een Kerk was, waarin net de rozenkrans zo werd gebeden, kon ik het niet meer aanhoren. Omdat ik in priesterkleding was stond ik op, ging naar de mannen toe en zei tegen hen: ‘Wat doen jullie daar? Als jullie in het café zijn dan kunnen jullie met een “vleiende” stem en lief met de serveerster spreken. Maar bij het geweldigste, prachtigste meisje is het zo’n geratel. Spreekt toch met Maria alsof jullie dit mooiste schepsel van GOD zouden zien.’

Ook bespeur ik bij de mensen in het gebed tot Maria alleen: ‘Geef me dit; geef me dat; smeeek voor mij in deze en die wensen.’ Nauwelijks iemand zegt: ‘Ik vereer je, ik hou van je. Ik wens dat jouw wensen worden vervuld.’ Dat is tegenwoordig de kwaal van de wereld, dat de mens alleen wil heb- ben, in plaats van te geven, zelfs in het huwelijk.

Een bos rozen

Ten tijde van de Kinder-Gebed-Storm had ik eens een paar kinderen voor me. Destijds werd de rozenkrans nog heel vaak in de families gebeden, daarom vroeg ik de kinderen: ‘Moeten jullie thuis de rozenkrans bidden?’ Toen ik zag dat een paar kinderen met een diepe zucht ja antwoordden, nam ik de rozenkrans ter hand en zei: ‘Het klopt wel dat er zeer veel parels zijn. Maar wat is er dan zo erg aan? Kijk, als je zo’n parel in je hand neemt en zegt: “Wees gegroet, Maria ...”, hoort Maria dit meteen en kijkt heel opgetogen vanuit de Hemel naar jou omlaag en zegt tegen de Heiligen die haar omringen: “Kijk eens, dat kind groet me!” Daarbij is ze zo vol vreugde, dat ze al die grote Heiligen vergeet en alleen nog jou ziet. Als je nu Maria zo vol vreugde ziet, zal het gemakkelijk voor je zijn nog meer te zeggen: “U bent vol van genade want de HEER is met U; Gij zijt de geze- gende onder de vrouwen ...” Het hangt ervan af hoe innig je bidt, ont- springt bij iedere parel een wondermooie roos en naarmate je met je hart spreekt, stroomt uit deze roos een heerlijke geur.’

En verder zei ik: ‘Als het moederdag is, schenken jullie moeder dan maar één bloem?’ – ‘Neen, een heel boeket!’, antwoordden ze allemaal. ‘Zien jullie, ook jullie hemelse Moeder is blij met een heel boeket bloemen. Kijk, hier kan men veel bloemen plukken’, en ik liet de rozenkrans zien. ‘Iedere parel aan dit koord is een bloem. Met elk ‘Wees gegroet, Maria’ plukken jullie er een van.’
